
NIEUWSBRIEF VGEO

(Vereniging Gepensioneerden Elsevier Ondernemingen)
Bestemd voor 60-plussers binnen Elsevier en RB

Nieuwsbrief nr. 11, november 2008

Ongekend spannende tijden

Het zijn ongekend spannende tijden. Voor de werknemers van Reed Business vanwege de aangekondigde verkoop. Maar ook voor de overige werknemers van Reed Elsevier. Voor beiden zijn namelijk zowel de verkoop als de kredietcrisis ingrijpend van invloed op hun pensioenopbouw bij de Stichting Pensioenfonds Elsevier Ondernemingen. Beide factoren kunnen elkaar zowel positief als negatief versterken als het om de indexatie van pensioenen gaat.

Een wellicht ernstige terugval van de indexatie voor langere tijd hangt zowel werknemers als gepensioneerden boven het hoofd. In het allerergste geval zou er zelfs gekort kunnen worden op aanspraken en uitkeringen. Beide belanghebbenden trekken dan ook zoveel mogelijk samen op binnen de Raad van deelnemers van SPEO. Om zo de negatieve effecten binnen de perken te houden. De VGEO probeert waar mogelijk, ook via de Raad van deelnemers, hierin een positieve rol te spelen. De rol van een belangenorganisatie als VGEO is in deze tijden van een onschatbaar belang. Zowel voor gepensioneerden als werknemers voor wie het pensioen binnen handbereik ligt.

„Dienstregelingen”

Terwijl wij dit schrijven kan een ingrijpende mededeling de wereld in zijn gezonden. Reed Elsevier heeft Reed Business verkocht aan een particuliere investeringsmaatschappij. Maar het is ook denkbaar dat vanwege ongunstige marktomstandigheden voorlopig van die aangekondigde verkoop wordt afgezien. Voor dit laatste zijn voldoende aanleidingen te bedenken: de financiële crisis, de waardedaling van Reed Business, en het onvermogen om bij banken een forse lening af te sluiten. Vermoedelijk zou er bij het pensioenfonds

even een zucht van verlichting worden geslaakt. Even maar. En misschien ook wel bij de RB-werknemers. Maar ook zij weten dat het slechts uitstel is. De trein waarin zowel werknemers als gepensioneerden

Wat is VGEO?

VGEO is de vereniging voor gepensioneerden van Elsevier-ondernemingen. Zij behartigt, in de meest uitgebreide zin, de gemeenschappelijke belangen van 'niet-actieven' in het algemeen en van haar leden, of groepen van leden in het bijzonder.

Lid zijn gepensioneerden van Elsevier-ondernemingen in Nederland alsmede oud-werknemers die een uitkering ontvangen uit hoofde van Pre-pensioen, FVP, WAO, Elsevier Sociaal Plan of soortgelijke uitkering.

Waarom een nieuwsbrief?

Deze nieuwsbrief van VGEO wordt gestuurd naar 60+-ers binnen Elsevier Science en RB. Doel is om deze groep van medewerkers, die hun Prepensioen of Pensioen dichterbij zien komen, te informeren over VGEO en hen bewust te maken van het nut dat VGEO voor hen kan hebben als het zover is.

Wat moet een niet-gepensioneerde hiermee?

Als het (pre-)pensioen dichterbij komt, is het zaak meer te weten te komen over de gevolgen van de grote veranderingen die dan plaatsvinden en zich dan aan te sluiten bij lotgenoten. Wij roepen u op lid te worden zodra dit voor u mogelijk is. Of wordt donateur, want dat kan nu al. Stuur dan een emailtje naar het adres van onze secretaris Chris Ankersmit, chrisankersmit@planet.nl. Zie ook onze website: <http://www.vgeo.nl>

Redactie:

Harry Nijhuis (harwil@planet.nl)

Gerard Roza (gerard.roza@hetnet.nl)

meereizen, sukkelt voort. Noodgedwongen liggen er bij SPEO meerdere dienstregelingen

klaar. Onderweg naar het einddoel kunnen er immers verschillende wissels worden omgezet. Eén daarvan is erg bepalend, ook voor de toekomstige indexatie: nemen de voormalige RB-werknemers hun deel van het SPEO-vermogen mee of blijft dat slapend achter in het Fonds?

Herstelplannen

Terwijl het SPEO-bestuur alert allerlei scenario's liet doorrekenen op basis van mogelijke gevolgen van de RB-verkoop, kwam er een complicatie bij. Het SPEO-vermogen werd in de financiële chaos meegezogen tot onder het vereiste nulpunt. Dit betekent dat SPEO niet alleen een tekort aan reserves heeft (die als buffer moeten dienen), maar - erger nog - een dekkingstekort. SPEO zou daarom twee herstelplannen moeten opstellen. Het ziet er evenwel naar uit dat De Nederlandsche Bank enig uitstel gedoogd. Er is namelijk vrijwel geen pensioenfonds meer in Nederland dat niet onder een vereiste dekkinggraad zit.

Harry Nijhuis

Financiële buffer viel als een baksteen richting nulpunt

Dekkinggraad SPEO onder het vereiste minimum

Met de vrije val van de aandelenkoersen viel ook de dekkinggraad van veel pensioenfondsen als een baksteen. Die van SPEO evenzeer. Van 137% eind vorig jaar naar rond de 100% begin oktober jl. Dit is ruim onder de minimaal vereiste dekkinggraad van 105% die de Nederlandsche Bank (DNB) voorschrijft. Daardoor is SPEO, evenals veel andere pensioenfondsen, onder toezicht geplaatst van de Nederlandsche Bank. Dit alles wil overigens niet zeggen dat SPEO zijn uitkeringsverplichtingen niet meer kan nakomen.

De dekkinggraad geeft in percentages de verhouding aan tussen het belegde vermogen

en wat nodig is om de pensioenen, zonder indexatie, uit te kunnen keren. Een fonds dat onder het genoemde minimum zit, heeft volgens DNB niet de nodige buffers om op termijn eventuele verliezen op beleggingen op te vangen. Een dekkinggraad van 105% betekent bijvoorbeeld dat er voor elke euro die uitgegeven moet worden, € 1,05 in kas zit. Bij 100% is er dus helemaal geen buffer meer. Volgens de regels van DNB is SPEO verplicht binnen drie maanden een langetermijnherstelplan in te dienen. Inmiddels is opdracht gegeven een hiertoe benodigde continuïteitsanalyse uit te voeren.

Verdampt vermogen

Het pensioentij kan snel keren, zowel in positieve als negatieve zin. In december 2007 had SPEO nog een ongekend hoge dekkinggraad van 137%. Daardoor konden de pensioenuitkeringen in 2008 ook nog geïndexeerd worden op basis van de in de CAO afgesproken procentuele loonsverhogingen. Of dit in 2009 ook nog kan, valt ernstig te betwijfelen. Bij SPEO zijn de indexaties gerelateerd aan gemaakte CAO-afspraken. Regel is bij SPEO dat onder de 105% dekkinggraad indexatie wordt uitgesloten. Boven de 130% kan pas volledig geïndexeerd worden. Daar tussenin vindt gedeeltelijke indexatie plaats. Bij alle Nederlandse pensioenfondsen is sinds begin dit jaar ruim 10 procent – ca. € 70 mld - van het totaal belegd pensioenvermogen verdampt. Het ziet er naar uit dat meer dan de helft van alle pensioenfondsen met zijn dekkinggraad onder het vereiste minimum zit. Fondsen dringen er bij DNB op aan om vanwege de ontstane financiële crisis de regels soepeler te hanteren.

Fondsen smolten als sneeuw voor de zon

“Je ziet de financiële positie van de pensioenfondsen smelten als sneeuw voor de zon”, zegt Peter Broekhuijsen, bestuurslid van de overkoepelende gepensioneerdorganisatie NVOG en ouderclub CSO. “Als je de Miljoenennota leest, is er zicht op enkele procenten indexatie,

maar dat lijkt mij uiterst optimistisch. Daar blijft niet veel van over.”

De uitkeringen van gepensioneerden van pensioenfondsen met tekortschietende buffers zijn zeker niet in gevaar. Maar die fondsen zullen de pensioenuitkeringen (ouderen) en de pensioentoezeggingen (werknemers) niet verhogen met de inflatie. De inflatie ligt nu boven de drie procent. De verwachting voor 2009 is hoger en dat maakt de situatie aanzienlijk vervelender voor werknemers en gepensioneerden dan in de vorige pensioen crisis van 2001-2003.

Broekhuijsen: “In 2002 werd ons voorgehouden dat de pensioenwereld buffers moest opbouwen voor klappen die eens in de veertig jaar zouden vallen. En hier staan we weer, zes jaar nadien, maar nu lijkt het nog veel erger te kunnen worden dan in 2001.”

Twee trends

Is er nog hoop? Op wat langere termijn werken twee trends in het voordeel van de pensioenwereld. De eerste is dat de pensioenpremies in tegenstelling tot de vorige crisis hoog zijn. Dat zorgt automatisch voor herstel van de reserves. Een klein aantal pensioenfondsen zal niettemin de premies moeten verhogen. De tweede trend is de rente die wat oploopt. Hoe hoger de rente, hoe lager de pensioenverplichtingen uitvallen, des te beter ziet de financiële positie van de pensioenfondsen eruit. De oplopende rente is een afspiegeling van het sentiment onder beleggers dat de risico's in de economie groeien, zie de Amerikaanse bankencrisis. Maar op de pensioenverplichtingen heeft het een positief effect.

Artikel van Menno Tamminga in NRC Handelsblad.,

Pensioenfondsen moeten indexatielabel invoeren

Per 1 januari 2009 wordt een indexatielabel ingevoerd. Pensioenfondsen en verzekeraars moeten daarmee aangeven in hoeverre zij onder normale omstandigheden de inflatie kunnen bijhouden, en wat er gebeurt als het fonds met flinke tegenwind krijgt te maken.

In veel pensioenregelingen staat een afspraak over de indexatie van het pensioen. Gaan de prijzen of de salarissen in Nederland omhoog (dit laatste is bij SPEO het referentiekader, red.), dan volgt even later het pensioen. Als het pensioenfonds of de verzekeraar die indexatie tenminste kan betalen. Dat hangt af van de sterkte van het fonds. Tot voor kort was niet duidelijk hoe zeker het pensioenfonds het pensioen jaarlijks kon verhogen met de inflatie. De Tweede Kamer wilde dat werknemers hierover beter werden geïnformeerd. Zo werd het indexatielabel in het leven geroepen..Door middel van muntjes (zie illustratie) wordt aangegeven hoe uw pensioen in de komende 15 jaar waarschijnlijk meegroeit met de stijging van de prijzen. De hoeveelheid muntjes zegt overigens niets over hoeveel pensioen u opbouwt of over de kwaliteit van de pensioenregeling.

Zet opgebouwd pensioen op salarisstrook

Werknemers willen hun opgebouwde pensioen maandelijks op hun salarisstrook kunnen lezen om zo beter op de hoogte te blijven van de oudedagsvoorziening. Dat blijkt uit onderzoek van Stichting Pensioen kijker.nl onder 2150 landgenoten. Liefst 77% van de ondervraagde werknemers noemt het plan een goed of zelfs zeer goed idee. Ze vinden dat de werkgevers de individuele pensioenopbouw moet vermelden op het loonstrookje.

Reed Business is niks voor Springer

“Reed Business is niks voor ons”, zegt Derk Haank (55), bestuursvoorzitter van Springer Science & Business Media in een NRC-interview. Haank weet waarover hij het heeft als voormalig directeur van deze vak- en weekbladendivisie. “De bladen zouden ons profiel teveel veranderen, meer afhankelijk maken van de economische conjunctuur. We voelen ons goed bij ons huidige profiel als wetenschappelijke uitgeverij.”

Haank geeft aan dat zijn huidige Springer-divisie - wegens goede resultaten - in wezen zelf overgenomen zou kunnen worden.

Terugblikkend op zijn Elsevier-periode als directielid zegt hij: “Reed Elsevier is groot, soms bureaucratisch en beursgenoteerd. Dat schept verplichtingen die wij nu niet hebben. Hier kan ik in alle rust ‘knutselen’ aan ons bedrijf.”

**DE VERENIGING VAN
GEPENSIONEERDEN ELSEVIER
ONDERNEMINGEN (VGEO)
WENST DE LEZERS VAN HAAR
NIEUWSBRIEF AL GOEDE
FEESTDAGEN EN EEN GEZOND
2009 TOE.**